

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill...

Al·leluia

Himne

Des del món us mirem, Mare nostra,
la pregària dels fills escolteu;
és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.

Quan l'amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.

Salmòdia

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Salm 121

Quina alegria quan em van dir:

“Anem a la casa del Senyor!”

Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós!
És allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor,
a complir l'aliança d'Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:

“Que visquin segurs els qui t’estimen!
Que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!”

Per amor dels meus germans i els meus amics, deixeu-me dir:
“Que hi hagi pau dintre teu!”
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Ant. 2 Sóc l’esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil l’afany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tant de matí,
i aneu tan tard a reposar
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dóna als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor,
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves
són com les fletxes en mans d’un guerrer;

Feliç l’home que se n’omple el buirac:
si discuteix amb algú davant la gent,
no haurà de retirar-se avergonyit.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 2 Sóc l’esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Càntic (Ef 1,3-10)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist,

que ens ha beneït en Crist,
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irreprehsibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Lectura bíblica

Jn 2,1-11

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús.

També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu:

—«No tenen vi».

Jesús li respon:

—«Mare, ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora».

Lavors la seva mare diu als qui servien:

—«Feu tot el que ell us digui».

Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia cabuda de quatre a sis galledes.

Els diu Jesús:

—«Ompliu d'aigua aquestes piques».

Els les ompliren fins dalt.

Lavors els digué:

—«Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei».

Els la hi portaren.

El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua.

El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu:

—«Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor».

Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

Lectura espiritual

Fragments del Missatge del papa Francesc per a la XXIV Jornada Mundial el Malalt 2016

Confiar en Jesús misericordiós com Maria: “Feu tot el que ell us digui” (Jn 2,5)

A les noces de Canà, Maria apareix com la dona atenta que s'adona d'un problema molt important per als esposos: s'ha acabat el vi, símbol del goig de la festa. Maria descobreix la dificultat, en cert sentit la fa seva i, amb discreció, actua ràpidament. No es limita a mirar, i encara menys es deté a fer judicis, sinó que es dirigeix a Jesús i li presenta el problema tal com és: “No tenen vi” (Jn 2,3). I quan Jesús li respon que encara no ha arribat el moment de revelar-se (cf. v. 4), diu als servents: “Feu tot el que ell us digui” (v. 5). Llavors Jesús fa el miracle, transformant una gran quantitat d'aigua en vi, en un vi que apareix immediatament com el millor de tota la festa. Quin ensenyament podem obtenir del misteri de les noces de Canà per a la Jornada Mundial del Malalt?

El banquet de les noces de Canà és una imatge de l'Església: en el centre hi ha Jesús misericordiós que fa el senyal; al seu voltant hi ha els deixebles, les primícies de la nova comunitat; i a prop de Jesús i dels deixebles hi ha Maria, mare previsora i orant. Maria participa en el goig de la gent comuna i contribueix a augmentar-lo; intercedeix davant el seu Fill per al bé dels esposos i de tots els convidats. I Jesús no va rebutjar la petició de la seva Mare. Quanta esperança ens dóna aquest esdeveniment. Tenim una mare amb ulls vigilants i compassius, com els del seu fill; amb un cor maternal ple de misericòrdia, com ell; amb unes mans que volen ajudar, com les mans de Jesús, que partien el pa per als famolencs, que tocaven els malalts i els guaria. Això ens omple de confiança i ens obre a la gràcia i a la misericòrdia de Crist. La intercessió de Maria ens permet experimentar la consolació per la qual l'apòstol Pau beneeix Déu: “Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pare entranyable i Déu de tot consol. Ell ens conforta en totes les nostres adversitats, perquè nosaltres mateixos, gràcies al consol que rebem de Déu, sapiguem confortar els qui passen alguna pena. És cert que compartim abundantment els sofriments de Crist, però també, gràcies a ell, el consol que rebem és abundant” (2Co 1,3-5). Maria és la Mare “consolada” que consola els seus fills.

A Canà es perfilen els trets característics de Jesús i de la seva missió: Ell és aquell que socorre el qui està en dificultat i passa necessitat. En efecte, en el seu ministeri messiànic guarirà moltes persones de les malalties, dolències i mals esperits, donarà la vista als cecs, farà caminar els coixos, tornarà la salut i la dignitat als leprosos, ressuscitarà els morts i als pobres anunciarà la bona nova (cf. Lc 7,21-22). La petició de Maria durant el banquet nupcial, posada per l'Esperit Sant en el seu cor de mare, va manifestar no sols el poder messiànic de Jesús, sinó també la seva misericòrdia.

En la sol·licitud de Maria es reflecteix la tendresa de Déu. I aquesta mateixa tendresa es fa present també en la vida de moltes persones que es troben al costat dels malalts i saben comprendre les seves necessitats, encara més ocultes, perquè miren amb ulls plens d'amor. Quantes vegades una mare al capçal del seu fill malalt, o un fill que s'ocupa d'un pare ancià, o un nét que és a prop de l'avi o de l'àvia, confien la seva súplica a les mans de la Mare de Déu. Per als nostres éssers estimats que sofreixen per la malaltia demanem en primer lloc la salut. Jesús mateix va manifestar la presència del Regne de Déu precisament a través de les curacions: "Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten" (Mt 11,4-5). Però l'amor animat per la fe fa que demanem per a ells quelcom més gran que la salut física: demanem la pau, la serenitat de la vida que parteix del cor i que és do de Déu, fruit de l'Esperit Sant que el Pare no nega mai als qui el demanen amb confiança.

Si sabem escoltar la veu de Maria, que ens diu també a nosaltres: "Feu tot el que ell us digui", Jesús transformarà sempre l'aigua de la nostra vida en vi bo.

Responsori breu

R / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vos.

V/ Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vos.

R / Beneïda sou vos entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

V/ El Senyor és amb vos.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vos.

Càntic de Maria

Ant. Felix vos, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. Felix vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Que la plena de gràcia pregui per nosaltres

Vós, que ens donàreu en Maria una mare de misericòrdia,
feu que sentin el seu amor de mare tots els qui es troben en perills.

Vós, que en la casa de Jesús i de Josep vau posar Maria per mestressa,
feu que, com ella, totes les mares fomentin en les famílies l'amor i la santedat.

Vós, que mantinguéreu ferma Maria al peu de la creu i que l'omplíreu d'alegria en la
resurrecció del vostre Fill,
ajudeu els que sofreixen i refermeu-los l'esperança.

Vós, que féreu Maria atenta a la vostra paraula i serventa fidel,
per la seva intercessió, torneu-nos servents i deixebles del vostre Fill.

Vós, que coronareu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i, per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,

que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié

a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo

Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).